

Hvad angaar selve Statsbanernes Budget, saaledes som det er forelagt fra Indenrigsministerens Side, kan jeg ogsaa fatte mig ganske kort, idet det forekommer mig, at hvis man blot tør nære Haab om, at det Budget, som er fremstillet, kan opretholdes i det store og hele, saa kan man ikke vente eller forlange synnerlig mere ud af Statsbanedriften, end der er paatænkt. Der er, som ærede Medlemmer ville se, supponeret en samlet Indtægt af 17,300,000 Kr., en Udgift af ca. 14 Mill. og et Overskud af 3,200,000 Kr. Det er ganske vist ikke nogen stor Forøgelse i Sammenligning med, hvad vi havde det foregaaende Regnskabsaar, i alt Fald ikke nogen stor Forøgelse i Overskud, idet, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, efter den Dekadence, som Statsbanedriften var inde i i Midten af Tirserne, begyndte der fra 1888—1889 en Fremgang, en Fremgang, som fra 1,700,000 Kr. i 1887—88 bragte Overskudet op til omtrent 3,100,000 Kr. i det forrige Regnskabsaar, altsaa Driftsaaret 1890—1891. Det vil med andre Ord sige, at i det Aar, da Fremgangen for Alvor tog Fart, 1890—91, da havde vi et forøget Overskud, sammenlignet med det forudgaaende Driftsaar, af omtrent 500,000 Kr., nemlig 492,000 Kr. Medens Indtægten nemlig fra 1889—90 til 1890—91 var forøget med 862,000 Kr. var Udgiften kun forøget med 370,000 Kr. og derved fremkom som sagt et forøget Overskud af 492,000 Kr. Dette særdeles tilfredsstillende Resultat er desværre ikke blevet saa godt for det sidste Driftsaar 1891—92, som det vil ses blandt andet af Statsregnskabet og forskellige andre Steder, hvor det er fremkommet, idet der ganske vist er en Forøgelse i Driftsindtægterne af 455,000 Kr., men der er samtidig en Forøgelse i Driftsudgifterne af 636,000 Kr. og derved en Formindstelse i Overskudet af 180,000 Kr., og sikkert er det, at uagtet der for det indeværende Driftsaar 1892—93 er budgetteret en noget større Indtægt og en noget mindre Udgift, altsaa ogsaa et noget større Overskud, end hvad der var budgetteret Aaret i Forvejen, saa turde det vel være temmelig indlysende, at Udbyttet af Statsbanedriften i indeværende Aar vil for mange blive en ubehagelig Overraskelse, idet der ikke kan være nogen Tvivl om, at Afspærringen og Indstrænkningen i Statsbanedriften, som Kolerafaren har medført i indeværende Sommer, sikkert ikke vil tjene til at give et godt Resultat for indeværende Driftsaar. Hvad der imod angaar det kommende Aar 1893—94, saa er der jo Momenter til Stede, som

skulle begrunde en betydelig større Driftsindtægt og ganske vist ogsaa en betydelig større Udgift, idet ikke ganske ubetydelige Banekomplekser dels ere komne til i indeværende Aar og dels ville komme til i det kommende Aar. Vi vide alle, at Anlægget af Slagelse—Næstved—Stekfjor—Banen allerede er fuldført i indeværende Aar, og at Hobro—Vejfjor—Banen og Næstved—Viborg—Banen ville komme til i det kommende Driftsaar. Det er derfor fuldkommen naturligt, at man foreslaar, budgetteret i alt Fald, en forøget Indtægt af omtrent 1,176,000 Kr., en forøget Udgift af ca. 868,000 Kr. og altsaa et forøget Overskud af 308,000 Kr. Jeg nærer nogen Tvivl om, at disse Tal ville holde Stik. Jeg nærer af gammel Erfaring ingen Tvivl om, at Udgifterne ville stige; men jeg nærer Tvivl om, at der vil komme den Forøgelse i Overskudet, som er budgetteret. Det skal jeg imidlertid ikke udtale mig videre om.

Hvad dernæst angaar selve Budgettets Form, da skal jeg selvfølgelig henstille det fuldt og helt til Bedømmelse af Finansudvalget. Jeg føler mig aldeles ikke kaldet til hverken at rose eller dable den Form, hvori Statsbanernes Budget er kommet ind paa Finansloven. Hvad angaar Realiteten, er der enkelte smaa Bemærkninger, som jeg gerne vilde gøre og henstille til det kommende Finansudvalgs Overvejelse — i hvilken Henseende jeg dog skal frasælde en Del af det, jeg havde tænkt at sige, fordi jeg ser, at den højtærede Indenrigsminister ikke er til Stede. Jeg skal blot minde om, at medens det Udvalg, der havde Forslaget om Statsbanedriftens Ordning til meget langvarig Behandling, fra Begyndelsen af mente, at man i selve Løven skulde fastslaa Antallet af det Personale, der skulde ansættes, som altsaa behøvedes ved Statsbanedriften, som man senere bort fra det. Man fandt, at det var mindre praktisk og temmelig unyttigt, idet det ikke kunde opretholdes for lang Tid, og overlod derfor til den kommende Finanslovsbehandling at fastsætte Antallet af Personalet i de forskellige Vogningsklasser. Med Hensyn til det Antal Personer, der nu ere komne op paa Budgettet i Finanslovsforslaget, skal jeg tillade mig at nævne, at der, som man kunde forudsætte, er en meget betydelig Forøgelse allerede, som Budgettet foreligger for det kommende Finansaar, uagtet Banekompleksets Længde jo ikke til den Tid, da dette Budget kommer til at gælde, kan antages at være forøget ret betydelig. Der er saaledes med Hensyn til Lokomotivførere en Forøgelse fra 162 til 171 — det første Tal, jeg